

Lovasi Hírek

KÜLÖNSZÁM

A LOVASI ÖNKORMÁNYZAT HÍRLEVELE

2012. június

KÖVESTETŐ 40 ÉVES

PARCELLÁZÁS

A fákkal, kökény- szeder-, és csipkebokrokkal teli kisebb-nagyobb gödrök ideális körülményeket nyújtottak a tucatnyi madárfajtának, mezei állatnak: nyulaknak, rókáknak időnként az őzeknek. A hozzáértők válogathattak a különböző gyógynövények közül. Ugyanakkor a közeli falu gyermekeinek kedvenc játszó és búvóhelye volt.

Az illetékes tulajdonos Alsóörsi Községi Közös Tanács szerint: „mezőgazdasági művelésre alkalmatlan – köves – kopár legelőterület” amiből követke-

zik: „a terület teljesen használhatatlan és csak sok munkával lehet ott az építkezést megkezdni. Következett többek között mindabból, hogy éveken keresztül „magán” kőbányaként használták a környékbeli emberek.

Ez volt a kövestető a 70-es évek elején. Így nem volt meglepő, hogy nem mindenki fogadta optimizmussal a tanács tagjai közül a parcellázás ötletét, mondván egyáltalán nem biztos, hogy lesz vásárló, aki ilyen telekre vágyik. Az eset-

leges költségek csökkentése érdekében a Tanács a Győri Beruházási Vállalat Társadalmi Tervező Csoportját bízta meg a parcellázási terv elkészítésével és a telkek kitűzésével három telek , kedvezményes juttatása ellenében. Végül is majd mindenki támogatta az értékesítési tervet, azzal a kiegészítéssel, hogy az ebből befolyó összeget a falusi kultúrház és iskola felújítására fordítsák és külön számlán vezessék.

Ígaza lett az egész tervet kezdeményező tanácselnöknek,

Podmaniczky Gyulának. Jó ér-zékkel ismerte fel különösen a városi lakók részéről jelentkező azon igényt, hogy legalább rövid időre kiszabaduljanak a beton rengetegből és megteremt-sék a maguk kis szabadságát, önállóságot. Így nem véletlenül alig félév alatt a telkek jelentős része gazdára talált. Mint utóbb kiderült mindenkinek azt mondta az elnök, hogy már csak ez az egy vagy két telek szabad. Mai marketingesek is megirigylhetik a módszerét.

TEREPRENDEZÉS

Ezután valóságos csoda történt, hétvégeként benépesült a Kövestető! Bár feltehetően előre nem tudták mit vállalnak, az új tulajdonosok ásóval, kapával, lapáttal, de mindenek előtt pajszerrel, samuval, vésőkkel próbálták rendezni a terepet. Ami bizony nem volt egy egyszerű feladat, mert akárhová nyúltak sziklába ütköztek, esetleg kőtörmelékét találtak, föld az csak ritkán fordult elő, az is csak terméketlen vörösagyag vagy kőpor formájában.

Volt olyan pesti asszony, aki az első látogatáskor kijelentette: legközelebb majd csak akkor jön ide, amikor lehúzó WC lesz a helyszínen.

Szerencsére a többség hihetetlenül kitartónak és szorgalmasnak bizonyult. Legjobban igazolja a nehéz feladatot, hogy Torma Mester akkor kimondottan modernnek tekinthető Volvo gépe is gyakran felmondta a szolgálatot egy-egy sziklával való találkozása során. Mindezzel nem törődve a lelkes tulajdonosok a család tagjaival, szomszédokkal és a rendelkezésre álló eszközökkel felszerelve végezték munkájukat. Valamennyi személygépkocsihoz hozzá tartozott, a víz szállításához szükséges a tucatnyi műanyag kanna, így biztosítva , gyakran többszöri fordulással a nélkülözhetetlen „éltető” erőt. Akik pedig alaposabban akartak megszabadulni a napi izzadságtól, portól, lesétáltak es-ténként a Balatonra fürödni, útközben pedig beugrottak a „Halásztanyába” (ma LAROMA) egy jó pofa sörre, esetleg megvacso-ráztak 15-20 forintért.

Közben tucatjával jelentek meg a különböző bódék, faházak

szerszámok, amelyek egyben éjszakai „menedékhelyként” szolgáltak gyakran.

Jelentős előrelépés volt, hogy 1976-ban az egyik tulajdonos, Balázs Károly elektromos szakember, kapcsolatainak segítségével bevezették a villanyt. Természetesen az anyagi hozzájárulás mellett, a tulajdonosoknak kellett kiásni az oszlopok leendő helyét. Jellemző volt a körülményekre, hogy nem egy esetben az utca valamennyi lakója felváltva hosszú napokon keresztül szinte centiméterenként véste a kívánt méretű árkot, vagy egyszerűen át kellett tenni azok helyét az összefüggő sziklák miatt.

AZ ÉPÍTKEZÉSEK MEGKEZDÉSE

utaltsághoz a kölcsönös segítőszándékkal párosulva ez a képzelhető akadálymentesség is hozzájárult. Így rendszeresek voltak az esti szalonnasütések, bográcsos főzések, mindennapos szomszédolások, a tangóharmonikás éneklések, az ulti és rómi csaták.

Az építkezéshez szükséges anyagok beszerzése vagy inkább megszerzése külön „művészet” volt. Ugyanis a hivatalos számla tanúsága szerint 1973 augusztusában 1 mázsa

dulással vitték haza a nagy kincset. Sokan akik ezt elszalasztották, igénybe vehették a közismert „Báro urat” aki rendszeresen ott állt lovas kocsjával az almádi tüzép előtt és vállalta a vásárolt anyagok, akár Kövestetőre történő szállítását is. Sőt egy kis ellenszolgáltatás ellenében beszerezte „kapcsolatai” révén a kért anyagokat is. Igaz a felvett előleggel időnként a kocsmába ment, de azért ha megkésve is csak eleget tett ígé-

Az áram megjelenésével döntően javultak az élet- és munkafeltételek. Könnyebben lehetett főzni, sütni, sőt a betonkeverő használata sok lapátolástól mentesítette az építkezőket. Közben a vízellátás is „korszerűsödött”, megjelentek a nagyméretű csillék, melyek alkalmasak voltak az esővíz gyűjtésére, tárolására és a lajtos utántöltésre.

A fokozatosan javuló feltételek mellett, szerencsére néhány természeti adottság megmaradt. Így például nem voltak utak és nem épültek kerítések. Mindenki a terepnek megfelelően közlekedett.

A kerítés építésének mellőzése nagyon fontos szimbolikus jelentőségű is volt. A természetesen megnyilvánuló egymásra-

500-as cement 86- Ft volt, de hónapokon keresztül nem lehetett kapni, vagy jelentősen korlátozták a vásárolható mennyiséget. Az előrelátók és megfelelő tároló hellyel rendelkezők beszerezték a szezon kezdete előtt a várható szükségletet és kocsjukkal- Trabant, Skoda, Moszkvics – jól megpakolva, naponta többszöri for-

retének. A murvával ellenben nem volt ilyen gond. Elég volt néhány percig várakozni a főúton, jöttek-mentek a teherautók és válogatni lehetett az olcsóbbnál olcsóbb ajánlatok között.

A nyolcvanas évek elején a közművek létesítése döntő változást hozott Kövestető életében. Zachár István – alias Vili

Lovasi Hírek

A LOVASI ÖNKORMÁNYZAT HÍRLEVELE

Felelős kiadó: Lovas Község Önkormányzata Felelős szerkesztő: Szendi Péter ISSN 2061-0793 Tel.: 06 30 530 3466
E-mail: szendipeti@gmail.com Nyomtatás: OOK-Press Kft. www.ookpress.hu

bácsi kezdeményező és szervező munkája eredményeként megkezdődött a vízhálózat kiépítése. Mindenki csodálkozására megjelent egy T-34-es harckocsival kombinált árokásó gép-szerkezet, szakasznyi fiatal katoná kíséretében, akik elvileg terregyakorlatra jöttek. Az utóbbiakra igen csak szükség volt, mert a gép nehezen birkózott meg a sziklával és gyakran kellett javítani. Ilyenkor jöttek az életerős fiatalok, a kezükben csákánnyal, feszítővasakkal,

ékekkel, nagykalapáccsal mélyítették, szélesítették az árkokat. Sőt voltak szakaszok, ahol csak ily módon tudtak szűk lehetőséget biztosítani a vízellátást szolgáló rugalmas műanyag csöveknek.

A kiskatonák heteken keresztül keményen dolgoztak éjjel nappal, igencsak tábori körülmények között, abban a reményben, hogy amennyiben korábban fejezik be a munkát úgy utazhatnak „jutalom” szabadságra.

Hihetetlen küzdelmes hetek voltak. Köszönet érte!

A következő nagy lépés volt az általános fellendülés keretén belül a gáz és a csatornahálózat kiépítése, természetesen lakossági hozzájárulással. Volumenét tekintve külön-külön is hasonló mértékűek voltak a vízhálózat megépítéséhez, azonban már rendelkezésre álltak a valóban modern, nagyteljesítményű gépek, felszerelések. Ennek ellenére hosszú heteken keresz-

tül csak gyalogosan pallókon, macskaüggyességgel közlekedve lehetett megközelíteni az épületeket.

A Kövestető a hetvenes évek végén és a nyolcvanas években élte virágkorát, legalábbis turisztikai szempontból. Sorban jöttek a különböző, elsősorban kelet és nyugatnémet, lengyel, csehszlovák autók utasai szálláshelyet keresve. Szomorúan mentek tovább mert bizony gyakran egyetlen szobát sem találtak, amit kivehettek volna.

ÚTÉPÍTÉS

Továbbra is gondot okozott azonban, hogy egy-egy nagyobb esőzés után az utak csak nehezen voltak biztonságosan járhatóak. Így csakhamar felvetődött lakossági kezdeményezésre az utak aszfaltozásának kérdése, lehetősége. Néhány héten belül megalakult a Kövestetői Útépítők Baráti Köre, Aleva György, Fülöp Tibor, Jámbor József, Markó József és Varga János részvételével. A kör tagjai házról-házra járva, indokolt esetben akár többször is visszatérve, igyekeztek az elképzelésekről tájékoztatni, meggyőzni az érintetteket az utak korszerűsítésének előnyéről, hasznáról. A széleskörű felmérés egyértelműen bizonyította, hogy a tulajdonosok döntő többsége vállalja a jelentős – 115 000- Ft +15%-os anyagi terheket e terv megvalósítása érdekében. Ugyancsak többször folytattak megbeszéléseket, egyeztetéseket az önkormányzat képviselőivel, a polgármesterrel. Ennek eredmé-

nyeként fokozatosan az elképzelés mellé álltak és a gyakorlati megvalósítás segítése mellett anyagi támogatást is biztosítottak.

Természetesen a kérdés akkor vált döntővé, amikor a tényleges befizetésre került sor. Ekkor bizony nem várt meglepetés volt, hogy néhány nap alatt többen megváltoztatták véleményüket és nem kívánták befizetni a szükséges hozzájárulást. Kitarítottak álláspontjuk mellett annak ellenére, hogy az ön-

kormányzat biztosította a legnagyobb adójóváírást a résztvevők számára. Sajnos volt olyan megnyilvánulás is: miért fizessen hiszen a tervezett út egészen a kapumig vezet. (Hogy odáig miként jut el ésszerű válasz nem volt.) Sajátos tapasztalatokat mutatott a folyamat: nem elsősorban a nyugdíjasok, kisjövedelmű emberek léptek vissza a kötelezettség teljesítésétől. Így nem volt mit tenni, a baráti kör tagjai ismételten igyekeztek megkeresni és meggyőz-

ni a terv hasznosságáról minden érintettet. Az újabb kísérlet eredményesen zárult, mert számosan vállaltak pótbefizetést, s így összegyűlt a szükséges összeg. Megkezdődhetett az előkészítés, a tervezés és viszonylag rövid idő alatt megépült az úthálózat Kövestető egy részén.

Történt még valami a 90-es évek elején, amit sokan nem fogadtak örömmel. Nevezetesen a Pihenő tér és víztároló eladása. A reakció nem véletlen, mert a tér, de különösen a víztároló teteje hozzátartozott kövestető mindennapi életéhez. Alig volt olyan pillanat, amikor valaki ne csodálta volna onnan az egész Balatont és környékét, ne készített volna fényképeket és más felvételeket. Az értékesítés indoka is ismerősen hangzott, a bevételt az óvoda fenntartására fordítják? Megjegyzendő az egész kérdéssel kapcsolatban, hogy ekkor már konkrét tervek, kevés anyagi ráfordítással megvalósítható elképzelések is voltak pl. a tér fásítására.

KÖVESTETŐI EGYÉNISÉGEK

A jól működő kisebb nagyobb csoportok mellett megjelentek olyan személyek, akik színesítették, sajátossá tették a kövestetői életet.

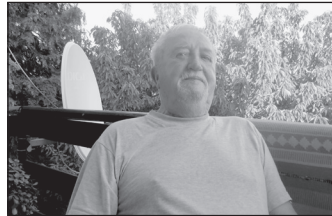
Ki ne emlékezne néhai **Varga Jánosra**, az igazi pecásra. Kora hajnalban rendszeresen elfoglalta helyét a strand melletti nádasban és ritka alkalom volt, hogy ne akadt volna horogra egy-egy ponty. Jó fogás esetén gyakran meglepte szomszédait néhány sütésre váró hallal. Pecázás után pedig reggeltől estig dolgozott családjával, ásta az alapot, betonozott, faragta a követet, falazott stb. Ettől függetlenül bármikor hozzá lehetett fordulni, ha elromlott valamilyen eszköz vagy gép. Jól felszerelt műhelyében szinte pillanatok alatt megjavította. Ha esetleg nem sikerült, akkor kölcsön adta a sajátját.

Haraszin Tibor színész volt. Számos színdarabban, filmben játszott. Nagyon szeretett operettet és magyar dalokat énekelni. A legnagyobb elismerést mégis akkor kapta, amikor egy nagyobb rendezvényen a Lovas csárdában egy József Attila verset mondott el, illetve ismételt meg hatalmas taps kíséretében. A kövestetői szélesebb körben azonban nem erre emlékeznek legtöbben. Egyedül faragta, majd a több méteres állványon kötéllel egyenként felhúzták a magasba és macskaügyeséggel jött-ment a pallókon, helyezte el egymásután a követet az épülő falba.

Illés néni a két kutyájával – **Hugi** és **Morzi** – hozzátartozott kövestető mindennapjához. Hosszú éveken keresztül, mint tiszteletbeli felügyelő naponta legalább kétszer körbe járta a tetőt és ahol rendellenességet, szemetet, elhanyagolt telket talált, határozottan szóvá tette és nem csak egyszer. Meg-

határozó szerepet vállalt az útépités megvalósításában. Számtalanszor beszélt az utcában lakókkal, igyekezett meggyőzni őket és a maga módján bizony gyakran nagyon keményen, de eredményesen, mert az utcában és a környéken alig maradtak nem fizető tulajdonosok.

Kövestetőn, de még a faluban is alig akad olyan ember, aki nem ismeri „Vili bácsi” vagy is **Zachár Istvánt**. Kutyasétáltatás vagy vásárlás közben mindenkinek volt néhány jó szava, vagy egy-két jókedvre derítő anekdota. A vízhálózat kiépítésében meghatározó szerepet vállalt, úgy a szervezésben mint a kivitelezésben.

Bernáth László újságíró, az egykori Esti Hírlap Főszerkesztő helyettese, akinek cikkei folyamatosan olvashatók az egyik napilapban. Szerencsére annak idején nem csak a lapátolásban, csákányozásban volt serény feleségével együtt, hanem a film készítésében is Ennek eredménye, hogy igencsak gazdagította Kövestető negyvenéves történetét feldolgozó tevékenységet

Szűkebb ismeretségi körben Fedőt, többen **Hajdú Károly** néven ismerik, de legtöb-

ben mint repülőst, helikopterest tartanak számon. Nem véletlenül, mert csodálatos légi felvételeket készített a térségről és falunapokon a levegőből üdvözölte a lakosságot. A szerencsésébe életükben először kipróbálhatták a repülés lehetőségét, az ejtőernyős ugrást. A gyerekek pedig külön érdeklődéssel vették szemügre a földön a helikopter belsejét.

Kezdetben jóformán csak a szomszédok ismerték **Fülöp Tibort**, az egykori „KI MIT TUD” győztesét. Azonban még Ők is meglepetéssel és elcsodálkozással fogadták az első fellépését a falunapon. Hát még a szépszámmal megjelent gyerek sereg, akik közül néhányan aktívan részt vettek a „bűvész úr” mutatványaiban. És ez éveken keresztül folytatódott, erősítve Kövestető és a falu együttműködését.

Kövestető közbiztonsága jó! Köszönhető többek között a rendszeresen járőröző polgárőrségnek és „tiszteletbeli kövestetői” vezetőjének **Szűcs Józsefnek** a Misu majd Boby kutyussal történő mindennapi sétájának.

1972-ben az Alsóörsi Közös Tanács 66 kövestetői telek értékesítéséről döntött. Sajnos az első tulajdonosok közül sokan elmentek. Szerencsére az utó-

daik és a később érkezők valamennyien jól beilleszkedtek a közösségbe és folytatják a már korábban kialakult nyugodt életmódot.

Jövőbeni remények:

Az elmúlt évtizedekben megváltoztak az élet, a turizmus és üdülés lehetőségei.

A külföldi turisták száma fokozatosan csökkent és a hazai látogatók kis mértékű növekedése csak egy ideig ellensúlyozta ezt a kedvezőtlen folyamatot. Kövestetőn sincs már a korábbi nyüzsgő élet. Reméljük ez csak átmeneti állapot és a balatoni turizmus keretein belül Lovas és Kövestető, mint belterület is megtalálja kedvező helyét a további fejlődés útján.

Végül meg kell említeni kövestető negyvenéves történetének feldolgozását, megemlékezésének ötletét **Varga János** vetette fel. Hónapokon keresztül gyűjtötte a különböző dokumentumokat, fényképeket, szervezte, össze fogta az egész ezzel kapcsolatos tevékenységet, munkát. Ennek eredménye a négy évtizedet bemutató DVD összeállítás és a tervezett kiállítás.

Köszönet érte!

Többen határozottabban fogalmazták meg véleményüket: Kövestető megváltozása, fejlődése nem kis mértékben hozzájárult a falu egészének pozitív alakulásához az egészségesebb környezet megteremtéséhez. Ráadásul ma már nem egyszerű üdülőhely, hanem számos család részére állandó lakóhely! Ezért is - mint jó adófizető állampolgár - jogos az az igény, hogy egyenlő elbírálásban, támogatásban részesüljön minden tekintetben. Megalapozott reményében továbbra is büszkén vallják magukat lovasinak. Már csak azért is, mert ebben az átalakulásban nem csak rengeteg kétkezi munkájuk van, hanem egész életük egy meghatározó részét Ő leli fel.

MEGKÉRDEZTÜNK NÉHÁNY RÉGI ÉS ÚJABB TULAJDONOST, VAJON HOGYAN ÉS MIKOR KERÜLTEK KÖVESTETŐRE

Öcsi bácsi vallomása: gyors döntés

Sokan azonosították a Kövestetőt Illés nével és Lajos bácsival, mintha itt születtek és éltek volna mindig. A család idekerülésének pedig érdekes és részben tragikus oka volt.

Mint ahogy Jámbor József, Öcsi bácsi elmondta, még iskolás sem volt, amikor fiatal lovasi nagybátyjukat – akinél hosszabb nyarakat töltött rendszeresen – lelőtték.

Az esemény döntően meghatározta következő éveit, messze elkerülte a falut is közvetlen környékét.

1972-ben egy véletlen esemény folytán találkozott a Tanács házban Podmaniczky Gyula elnökkel, beszélgetés közben lepillantott a Balatonra és ösztönösen megkérdezte: nincs véletlenül eladó telek a környéken, de távolabb aa 71-es úttól? Volt. Éppen parcelláztak a Kövestetőn, a mai Bajcsy-Zs. utcában. A helyszínen, amikor körül pillantott, maga előtt látta a fél Balatont, a Tihanyi apátsággal, a másik oldalon pedig a gyümölcsfákkal teli szőlőket, felül összefüggő erdővel. Közben felvilantak az itt töltött felejthetetlen napok. Azonnal döntött!

Így lettem családommal együtt lovasi, pontosabban kövestetői lakos percek alatt – foglalta össze az előzményeket Öcsi bácsi.

Ami ezután következett, sokan átérték a helyiek, abban az időben. Állandó rohanás az építőanyagok után, megtalálni a megfelelő és megbízható szakembereket és a megmaradt időben pedig alapot ásni, betonozni, maltert keverni. S mind ezt úgy tenni, a munkahelyi teendők ellátása mellett, hogy alig egy év alatt felépült a családi ház. Bizony nem akármilyen időszak volt.

Az itt uralkodó csend, az esténként vonuló sündisznók, a madarak hajnali csi-csergése és éneklése, a szünet nélkül zöldező, virágzó növények látványa maga az életerő. Itt maradtunk és fogunk maradni a Kövestetőn – tette hozzá Rózsika, Öcsi bácsi felesége.

A Balaton és a magyar ízek varázsa

Schwank Teréziát, mindenki csak Teri néninek szólítja. Férjével Sori bácsival az első „külföldiek” voltak, akik megtelepedtek Kövestetőn. Teri néni gyermekként került az akkori Nyugat-németországba. Szíve azonban mindig visszahúzta Magyarországra. Így amikor csak tehetett 1972-től kedves ismerősei segítségével haza látogatott és éveken keresztül Bogláron töltötte nyári szabadságát.

- Amikor 1983-ban először töltöttem el két hetet, német férjemmel együtt egy ismerős nyaralójában, azonnal eldöntöttük, hogy Kövestetőre vissza kell térni. Elragadt bennünket a hihetetlen nyugalom, az emberek közvetlensége, a helyi kis boltokban való vásárlás légköre, a helyi piac zöldségeinek, gyümölcseinek íze. Ezután igyekeztünk megteremtteni az állandó visszatérés lehetőségét – mondja Teri néni. Ennek megfelelően a rendszeres nyaralásaik során sajátjukként gondozták, ápolták a kertet, az egész környezetet. Gyerekei majd az unokái pedig élvezték a balatoni nyár valamennyi örömet. Így ment ez egészen 1993-ig, amikor Teri néni megpontosabban vissza kapta magyar állampolgárságát, hivatalosan is megvásárolhatta a nyaralót.

- Büszke vagyok fiamra Rogerre és unokáimra amiért folytatják ezt az életvitelt és hosszútávra rendezkedtek be Kövestetőn. Ezért is vásárolták meg a szomszédos telket és építettek állandó tartózkodásra alkalmas házat. Felejthetetlen élmény volt számukra amikor először sütöttek szalonnát a szomszédokkal. Szokássá vált, hogy a gyakori visszautazások alkalmával utánfutójukat igazi magyar termékkel – krumpli, paprika,

különbféle zöldségek, gyümölcsök, befőttek na és természetesen kolbász, pálinka, bor – pakolják meg. – foglalta össze Teri néni.

Szerencsés tévedés

Regényi János és családja alig tudott valamit Lovasról, Kövestetőről pedig semmit. Annak ellenére barátjaikat rendszeresen meglátogatták Alsóörsön. Így érlelődött meg bennük, hogy vásároljanak ingatlant a közvetlen környéken. Amikor 2002-ben konkrétabbá vált szándékuk egy ingatlanközvetítővel keltek felfedező útra. János ugyancsak csodálkozott amikor elhagyták Alsóörsöt: hová mennek vajon?

Végül Kövestetőn találták magukat egy vörös épület előtt. Ekkor derült ki, hogy téves címre hozta Őket a közvetítő. Ha már idekerültek, jól körbenéztek. Rövid idő alatt feltűnt nekik a csekély forgalom, a kellemes környezet, a minden irányba való jó kilátás. Az egyértelmű volt, hogy az épületet alaposan át kell építeni a család igényei szerint. Vállalták.

- Az elmúlt évek bizonyították, hogy jól választottunk, amikor Kövestető mellett döntöttünk. Majd minden szabadidőnket itt töltjük a családdal, gyerekekkel, unokákkal. Életem legszebb napjait élvezem az év minden szakában – foglalta össze véleményét János.

Aleva György

MEGJEGYZÉS

Többek véleménye szerint Kövestető meghatározó személye **Aleva György**, aki a kezdetektől fogva lelkesen képviselte az ingatlan tulajdonosok érdekeit, szervezte az útépítést, akihez ügyes-bajos dolgokban lehetett fordulni és aki önzetlenül segített mások problémáinak megoldásában. Szépen gondozott kertjével 2003-ban Lovas legszebb kertje megtisztelő címet nyerte el.

szerkesztő

LOVAS – KÖVESTETŐ 40 ÉVES

2012. július 7. 11 óra, Faluház

PROGRAM

1. Vendégek fogadása – meglepetés kínálás
2. Megnyitó: Zachár István korelnök
- Köszöntő
- Kövestető rövid története, fejlődése
- 1 perces néma felállítás az eltávozottak emlékére (a filmben név szerint láthatók)
3. Filmvetítés: Kövestető 40 éve (Varga János)
4. Köszönetnyilvánítás
5. Kövestetői születésnap tortafelvágása: Öcsi bácsi / Jámbor József
6. Helyi termelők borainak kóstolása,
közben szabad beszélgetések, emlékek felidézése, stb.